

Merdiven

– HayrettinYazcı · 15 Aralık 2010

Ansız yollara düřtük, dađlara baka baka,
Yorulduk mu sanırsın, merdiven çıka çıka,
Hayat dediđimiz şey, bir düđme iki yaka;

Çözersin kanlı bir harp, çözmezsın olur azap;
Hasetinden göklerde, yarıla dursun mehtap !

Her adımda yeni bir dünyanın keşfindeyiz,
Farkeder mi? Afrika, yahut Kızıl Çin"deyiz,
İbriřimden örölü bir koza içindeyiz ;

Çöz, çözebildiđince, gör ne dünya var bizde,
Geleceđe uzanan kaç güzel içimizde...

Ay"ı atlattık işte, ramak kaldı yıldıza,
Yıldızlar tükenirmi, saçına dize dize,
Son yıldızı ayırdım kendi gözlerimize ;

Hangi basamaktaydık, gözün gözüme deđdi,
Aranalım birlikte, ilk basamak nerdeydi ?

Zamanı ertelerken, bir sabahtan kuşluğa,
Mavi kanatlarımız, açılıyor boşluğa,
Doymadık çıka çıka bu deli sarhoşluğa ;

Çıktığın merdivenden, usul usul inmesi,
Öğrendik, ne güzel şey, semada başdönmesi...

Düřtük yola elele, bırakmadık inadı,
Aç gözlerini artık, dört yanın kuş kanadı,
İki yakalı ömrün Merdiven kaldı adı ;

Doyarak güzelliđe, geçtik; karadan, aktan,
Kalbine giriyorum, son kalan basamaktan...

Ađırla bizi Őimdi, koy ortaya nen varsa,
Bakınca ben anlarım, söyleme kalsın, sırsa,
Dağıt gitsin kuşlara, elde bişey kalırsa ;

Söyleřelim dizdize, Őöyle gelip gidenden ;
Őükür huzura erdik, düřmeden merdivenden...

Hayrettin YAZICI